

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA(126) TÈXTEL (43) PALET I BARBA (2), JUNCOSA

(Continuació)

Martí i Palet tindrà també una curta vida. El 5 de novembre de 1919 la societat es dissol i Palet i Barba es fa càrrec tot sol de continuar la indústria, que a partir d'ara porta el seu nom, **D. Palet i Barba**. Tot seguit, Palet i Barba atorga poders al seu comptable, Amadeu Vidal i Lladó, home de confiança de l'empresa des dels seus inicis.

JUNCOSA Y C^{MA}
FÁBRICA DE GÉNEROS DE PUNTO

A principis dels anys vint una insrecció publicitària en una revista calcula el capital real de la indústria de Palet i Barba en unes 600.000 ptes., i el volum de vendes entre un 1.200.000 i un 1.500.000 mil ptes., anuals, una part de les quals l'exporta a Europa i

DESPACHO Y FÁBRICA: SÜRIS, 28

TELÉFONO, 1230 ♦ TARRASA ♦ APARTADO, 51

Amèrica.

Les activitats de Palet i Barba com a industrial en solitari, però, no evolucionen bé, i el 1927 es veu abocat a suspendre pagaments. Els creditors proposen cobrar un 65% del deute liquidant la indústria i la casa pairal de Can Palet de Vista Alegre. Palet i Barba quedarà en una situació econòmica força modesta, i es dedicarà a la feina d'advocat i la de representació política fins a la Guerra Civil. En la immediata postguerra, malgrat que sembla inimaginable que es pogués atribuir cap tipus de càrrec a una persona tan moderada i respectable com Palet i Barba, aquest opta per passar desapercebut fora de Terrassa uns quants anys. Després formarà part d'una societat dedicada a buscar petroli en el nostre país. El fracàs d'aquests intents l'obligarà a vendre la casa de la Rasa i acabar la seva vida en una situació econòmica precària.

La fàbrica, maquinària, accessoris, instal·lacions, etc. de Palet i Barba seran venuts, per part de la comissió de creditors formada arran de la suspensió, per 230.000 ptes. a Nicolau Juncosa i Sabaté l'agost de 1928.

ELS JUNCOSA

Nicolau Juncosa i Sabaté era un comerciant de vins de Barcelona que procedia del Priorat. Afiliat al Partit Radical, fou regidor de la capital. Nicolau Juncosa comprà la fàbrica a fi que, sota la gestió del seu nebot, Joaquim Juncosa i Balart, que ja era soci d'una petita indústria del mateix ram a Pineda, poguessin tirar endavant una indústria de més envergadura. Joaquim Juncosa estava casat amb Maria Talamàs i Roca, nascuda a l'Argentina, filla d'un indià resident a Stant Pol de Mar, i fou president del Gran Casino des del març de 1962.

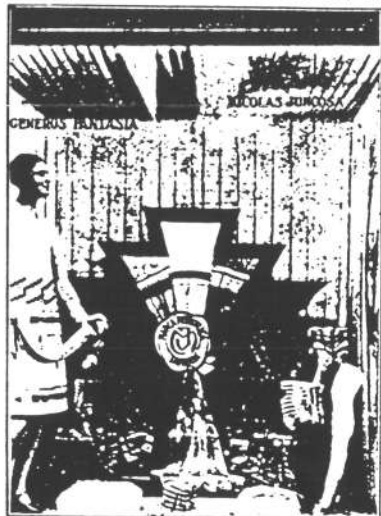
Un any després d'adquirir la fàbrica, els Juncosa donaven feina a 100 persones (34 homes i 66 dones) i havien participat en l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929, on havien estat premiats amb la Medalla d'Or. Hem

d'aclarir que aquestes medalles solien lliurar-se als expositors amb gran generositat. Així, per exemple, dels 17 participants terrassencs de gènere de punt a l'exposició de 1929, set van ser premiats amb aquesta medalla.

En esclatar la Guerra Civil, la indústria no va escapar-se de la col·lectivització. Francesc Castellet i Mora va ser nomenat interventor de la Generalitat.

Ja a la postguerra, i concretament, el 31 de desembre de 1942, els Juncosa canvien la forma jurídica de l'empresa i creen una societat regular col·lectiva.

Juncosa i Cia. serà la raó social a partir d'aquesta data. Joaquim Juncosa Balart serà el gerent i gestor de la nova societat, de la qual tindrà també la firma Joaquim Juncosa i Vendrell, fill de Nicolau Juncosa.

La casa Nicolau Juncosa, que se dedica a la fabricació de medias y calcetines.

El març de 1944 els mateixos cosins, Juncosa i Balart i Juncosa Vendrell, formen una altra societat, Teixits Juncosa SRC, per fabricar també teixit amb telers convencionals. La fàbrica s'instal·la al carrer del Pare Llaurador, 101-103, i inicialment fabriquent *sidoux*; més tard fan llanetes, i finalment s'especialitzen amb èxit en teixits de niló. Traslladen la fàbrica al carrer dels Àngels, al costat de la fàbrica de punt, i arriben a tenir una seixantena de telers que fabriquen teixit de poliamida per a cancan, llenceria i impermeables. Una caiguda fulminant d'aquests mercats a meitat de la dècada dels setanta i la impossibilitat d'adaptar la maquinària a altres fibres obliguen l'empresa a

acollir-se el 1977 al Pla de reestructuració tèxtil i a tancar.

Aquest mateix any moria als 78 anys Joaquim Juncosa i Balart. Feia temps, però, que tant Juncosa i Cia. com l'extingida Teixits Juncosa SRC les dirigia el seu fill, Raül Juncosa i Talamàs. Raül Juncosa està casat amb Montserrat Freixa i Alegre, una de les filles de Narcís Freixa i Ubach i Maria Alegre de Sagrera, cognoms tots ells arrelats i coneguts a Terrassa. Raül Juncosa ha estat vicepresident segon de l'Institut Industrial i president de la secció de gènere de punt de febrer de 1971 a setembre de 1978. Va ser elegit regidor pel terç corporatiu el 27 de novembre de 1972, càrrec que va exercir fins a les primeres eleccions democràtiques el 1979. Va ser també president fudacional del Club Nàutic de Sant Pol de Mar.

Juncosa i Cia., després dels anys favorables que va representar la introducció de la fibra de poliamida en la dècada dels cinquanta, època en què va arribar a tenir 117 o 118 treballadors, es va veure afectada també per la greu crisi del sector els anys vuitanta, que va obligar a tancar l'empresa a finals de 1992.

RAFAEL COMAS